

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát zložený z predsedníčky senátu JUDr. Alice Gálovej a sudcov JUDr. Mgr. Andrey Olšovskej, PhD. a JUDr. Michaely Královej, v disciplinárnej veci vedenej proti **JUDr. A. A.**, sudkyňi Okresného súdu X, o návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, na ústnom pojednávaní konanom dňa 10.11.2017, takto

r o z h o d o l :

JUDr. A. A., nar. xxx, trvale bytom xxx, sudkyňa Okresného súdu X,

s a u z n á v a v i n n o u , ž e

ako sudkyňa Okresného súdu X v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde X, pod sp. zn. 20C/374/2012 neumožnila na pojednávaní konanom dňa 18.02.2014 právnomu zástupcovi odporcu Mgr. O. E. vyhotoviť zvukový záznam z pojednávania,

t e d a

zavinene porušila povinnosti sudcu dbať svojím správaním na to, aby jej neustrannosť nebola dôvodne spochybňovaná a vykonávať svoje povinnosti svedomito podľa § 30 ods. 2 písm. e), ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich,

č í m s p á c h a l a

disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich,

z a t o s a j e j u k l a d á

Podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. disciplinárne opatrenie –
n a p o m e n u t i e .

O d ô v o d n e n i e

Vtedajší minister spravodlivosti SR Tomáš Borec podal dňa 30.07.2015 návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi JUDr. A. A., sudkyňi Okresného súdu X pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že Ministerstvo spravodlivosti SR bolo dňa 23.02.2015 prostredníctvom písomného podania I. Y., označené ako sťažnosť na sudcu, upozornené na priebeh konania vedeného na Okresnom súde X, pod sp. zn. 20C/374/2012, ktorého je sťažovateľ účastníkom v pozícii žalovaného. Sťažovateľ poukázal najmä na priebeh pojednávania konaného dňa 18.02.2014, ktoré bolo vedené zákonnou sudkyňou JUDr. A. A., ktorá na pojednávaní pochybila, keď právnenému zástupcovi žalovaného neumožnila vyhotoviť zvukový záznam z prebiehajúceho pojednávania, a to ani po jeho opakovanej žiadosti. Zápisnica z pojednávania konaného dňa 18.02.2014 jednoznačne preukazuje, že sudkyňa JUDr. A. prítomnému právnenému zástupcovi žalovaného Mgr. O. E. neumožnila vyhotoviť zvukový záznam z pojednávania, hoci o vyhotovenie zvukového záznamu z pojednávania opakovane žiadala. V zápisnici z tohto pojednávania sa doslovne uvádza: „Právny zástupca odporcu následne požiadal o vyhotovenie zvukového záznamu z prebiehajúceho pojednávania, pričom súdu nešpecifikoval podľa ktorého ustanovenia a akého zákona má takýto nárok.“ Sudkyňa právnenému zástupcovi odporcu neumožnila urobiť zvukový záznam z prebiehajúceho pojednávania. Na to právny zástupca žalovaného vzniesol námietku, ku ktorej uviedol: „Chcem doprotokolovať námietku protokolácie zákonnou sudkyňou, a to v tom, že som požiadal o vyhotovenie zvukového záznamu, pani sudkyňa mi to neumožnila s tým, že požadovala uvedenie právneho predpisu. Na túto skutočnosť som reagoval tým, že to vyplýva z OSP, Ústavy SR ako aj z judikátu Ústavného súdu SR a opätovne som požiadal o vyhotovenie zvukového záznamu, napriek tomu mi bol opätovne zákonnou sudkyňou zamietnutá takáto žiadosť“. Navrhovateľ svoj návrh odôvodňoval hlavne čl. 26 Ústavy SR a § 34 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich. Tým, že sudkyňa JUDr. A. neumožnila právnenému zástupcovi žalovaného

vyhotoviť zvukový záznam z pojednávania, konala svojvoľne, bez opory v zákone, závažným spôsobom zasiahla do základného práva účastníka konania na právo na informácie a vzbudila nedôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov, čím porušila § 30 ods. 1, 2, 4 zákona č. 385/2000 Z. z. Zároveň konanie sudkyne má zvýšenú škodlivosť, keď výlučne vlastným zavinením porušila základné povinnosti sudcu, čím naplnila skutkovú podstatu závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z.

Sudkyňa JUDr. A. prostredníctvom svojho obhajcu, uviedla, že z jej strany nedošlo k spáchaniu ani disciplinárneho previnenia, ani závažného disciplinárneho previnenia. Za dôstojnosť súdneho pojednávania zodpovedá sudca, ktorý za účelom zachovania dôstojnosti súdneho pojednávania môže vykonať rôzne opatrenia. Tým, že právny zástupca žalovaného v strede pojednávania oznámil sudkyňi, že chce nahrávať, rušil priebeh pojednávania a sudkyňa mala právo v zmysle svojej rozhodovacej činnosti tento návrh zamietnuť. Pojednávanie vedie predseda senátu, a to tak, aby prispel k spravodlivému rozhodnutiu, aby splnil výchovný účel a aby prebiehalo dôstojne a nerušene, robí vhodné opatrenia, aby zabezpečil splnenie účelu pojednávania. Za dôstojnosť súdneho pojednávania zodpovedá sudca. Za účelom zabezpečenia dôstojnosti súdneho pojednávania v súvislosti s vyhotovovaním zvukových záznamov je sudca oprávnený vykonať opatrenia rôznej intenzity: uloženie zákazu vyhotoviť zvukový záznam, uloženie poriadkovej pokuty, vykázanie účastníka konania z pojednávacej miestnosti. Každé z týchto opatrení je prejavom rozhodovacieho procesu sudcu, pričom dotknutá osoba môže voči každému z týchto opatrení uplatniť opravné prostriedky. Ďalej poukázala na to, že v prípade uloženia zákazu vyhotovenia zvukového záznamu je prípustná ústavná sťažnosť podľa § 127 Ústavy SR. Ak dotknutá osoba neuplatní v prípade týchto opatrení príslušný opravný prostriedok, toto rozhodnutie sa stáva definitívnym a naďalej platným. V takomto prípade nie je možné rozhodnutie sudcu považovať za svojvoľné. Právny zástupca Mgr. E. ako dotknutá osoba mohol v predmetnej veci opatrenie sudkyne napadnúť na Ústavnom súde SR. Toto svoje právo však nevyužil a rozhodnutie sudkyne je naďalej platné. Za takýchto skutkových okolností preto nie je možné vysloviť svojvoľnosť rozhodnutia tak, ako to tvrdí navrhovateľ v podanom návrhu. Bolo by tomu tak len v tom prípade, ak by Ústavný súd SR konštatoval, že rozhodnutie sudkyne je z ústavného hľadiska neakceptovateľné a Ústavným súdom SR by bola vyslovená svojvoľnosť rozhodnutia. Sudkyňa v tomto smere poukázala na nález Ústavného súdu SR II/ÚS/140/2011. U sudkyňi preto absentuje naplnenie subjektívnej stránky disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1,

2 statusového zákona. Navyše z návrhu na začatie disciplinárneho konania nie je zrejmé, v čom konkrétnom spočíva svojvoľnosť rozhodnutia sudkyne a aký, v dôsledku jej rozhodnutia, vznikol následok. Ďalej sudkyňa poukázala aj na okolnosti celého pojednávania, keď prebiehalo v napätej atmosfére a právny zástupca žalovaného nepožiadala o vykonanie nahrávania na začiatku pojednávania, ale až v jeho priebehu, čo mohlo narušiť dôstojnosť pojednávania, pričom v čase spáchania skutku vtedy platná právna úprava neprikazovala povinné nahrávanie. Právo na šírenie a prijímanie informácií nie je preto bezhraničné a podlieha obmedzeniam, ktoré sú nevyhnutné pre sledovanie legitímneho cieľa. Sudkyňa sledovala legitímny cieľ a medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom bol zachovaný princíp proporcionality. Právo nahrávať nevyplýva z normatívneho predpisu, ale je vygenerované judikatúrou Ústavného súdu SR. Ak pripustíme disciplinárnu zodpovednosť za nerešpektovanie nálezů Ústavného súdu SR, tak nastane stav, že sudca bude zodpovedný za akékoľvek porušenie nálezů Ústavného súdu SR, a teda automaticky by mala nastúpiť disciplinárna zodpovednosť sudcu. Takýto stav by znamenal to, že každý odklon od judikatúry Ústavného súdu SR by znamenal zásah do nezávislosti súdu.

Sudkyňa JUDr. A. A. na ústnom pojednávaní uviedla, že pojednávanie bolo napäté, po viacerých žiadostiach žalovaného o odročenie pojednávania, ktorým nebolo vyhovené, bolo účastníkom konania daná možnosť diktovať prednes priamo do zápisnice. Po oprave protokolácie právneho zástupcu žalovaného JUDr. E. sudkyňou, s ktorou JUDr. E. nesúhlasil, JUDr. E. sa choval spôsobom, ktorý narušal dôstojnosť pojednávania. O tomto ho sudkyňa upovedomila, na čo vzniesol požiadavku, že chce nahrávať. Svoju požiadavku nešpecifikoval, a preto mu nahrávanie nebolo umožnené. Z tohto dôvodu vzniesol námietku zaujatosti voči jeho osobe, a preto bolo pojednávanie odročené.

Ďalej disciplinárny senát na ústnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkov, a to právneho zástupcu žalobcu JUDr. A. A. vo veci Okresného súdu X, vedené pod sp. zn. 20C/374/2012 a JUDr. O. E., právneho zástupcu žalovaného vo veci Okresného súdu X, sp. zn. 20C/374/2012, prečítal zápisnicu o pojednávaní vo veci 20C/374/2012 zo dňa 18.02.2014, ako aj ďalšie listinné dôkazy vzťahujúce sa na vec, pričom zistil nasledujúci skutkový stav:

Svedok JUDr. A. uviedol, že na predmetnom pojednávaní bol svedok obvinený zo strany JUDr. E., že má priateľský alebo iný vzťah k sudkyňi JUDr. A. a následne potom

požiadal sudkyňu o vyhotovenie zvukového záznamu. Nevie presne uviesť, kedy došlo k invektívam zo strany právneho zástupcu žalovaného voči sudkyňi, vie len, že JUDr. E. bol od začiatku pojednávania veľmi podráždený. Zároveň sa svedok nevedel vyjadriť, či JUDr. E. popísal, ako chce vyhotoviť zvukový záznam, a kedy presne o to požiadal.

Svedok JUDr. E. uviedol, že na predmetnom pojednávaní dňa 18.02.2014, diktoval svoj prednes priamo do zápisnice, pričom do neho zasiahla sudkyňa, aby nediktoval číslo trestného konania, nakoľko je pre prejednávajúcu vec nepodstatné. Svedok uviedol, že predmetom sporu je znalecký posudok v tomto trestnom konaní, a preto to považuje za dôležité, na čo sudkyňa uviedla, že to nie je dôležité. V dôsledku toho svedok požiadal o vyhotovenie zvukového záznamu z pojednávania. Či uviedol, že to chce na mobilný telefón, sa už vyjadriť nevedel, ale držal ho v ruke a chcel ho zapnúť. Sudkyňa sa ho spýtala na právny predpis, podľa ktorého žiada o súhlas na vykonanie zvukového záznamu. Zostal zaskočený, povedal, že to vychádza z ustálenej praxe súdov, že s tým nikde nie je problém. Sudkyňa žiadosť o vyhotovenie zvukového záznamu z pojednávania zamietla. Následne právny zástupca svoju žiadosť zopakoval a spomenul si na rozhodnutie Ústavného súdu SR o takejto veci, pričom sudkyňa znovu jeho žiadosť o nahrávanie zamietla. V dôsledku aj predchádzajúceho konania vznikla u svedka pochybnosť o nezaujatosti sudkyne a preto vzniesol námietku zaujatosti. Nespomína si, že by v priebehu pojednávania ho sudkyňa upozornila na nevhodné správanie, ani či použila alebo spomenula nejaké inštitúty OSP.

Zo zápisnice z pojednávania vo veci Okresného súdu X, sp. zn. 20C/374/2012 zo dňa 18.02.2014 vyplýva, že sudkyňa neprotokolovala do zápisnice o pojednávaní žiadne nevhodné správanie JUDr. E. a nepoužila voči nemu žiadne opatrenia podľa OSP. Zo zápisnice vyplýva, že JUDr. E. požiadal o vyhotovenie zvukového záznamu, pričom súdu nešpecifikoval podľa ktorého ustanovenia a akého zákona má takýto nárok. Sudkyňa preto neumožnila urobiť právnomu zástupcovi zvukový záznam z prebiehajúceho pojednávania. Na to právny zástupca žalovaného vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyňi s odôvodnením, že nesúhlasí s protokoláciou, ktorú vykonala zákonná sudkyňa a zároveň požiadal o vyhotovenie zvukového záznamu, čo mu sudkyňa neumožnila s tým, že požadovala uvedenie právneho predpisu. Na túto skutočnosť JUDr. E. reagoval tým, že to vyplýva z OSP, z Ústavy SR, ako aj judikátov Ústavného súdu SR a opätovne požiadal o vyhotovenie zvukového záznamu, napriek tomu mu bola opätovne sudkyňou táto žiadosť zamietnutá.

Disciplinárny senát primárne skúmal zachovanie premlčacej lehoty podľa § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich platného v čase podania návrhu na začatie disciplinárneho konania. Podľa tohto ustanovenia návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do 6 mesiacov odo dňa, keď sa orgán, oprávnený podať návrh, dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Po preskúmaní návrhu na začatie disciplinárneho konania, senát konštatuje, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný pred uplynutím hore uvedenej premlčacej doby, keď navrhovateľ sa o spáchaní disciplinárneho previnenia dozvedel na základe sťažnosti, ktorá došla na Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 23.02.2015, pričom návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný na disciplinárnom senáte dňa 30.07.2015.

Podľa § 30 ods. 2 písm. e) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie, je sudca povinný najmä dbať svojím správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná.

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu.

Podľa § 34 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, sudca, ktorý vedie súdne pojednávanie, rozhoduje o tom, či je možné v priebehu pojednávania uskutočňovať obrazové záznamy, obrazové prenosy, alebo zvukové prenosy. Pri zachovaní povinnosti mlčanlivosti má sudca právo publikovať odborné právne problémy vzťahujúce sa na právoplatne rozhodnutú vec.

Podľa čl. 21 ods. 1 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

Podľa § 116 ods. 2 OSP platného v čase spáchania skutku, na zabezpečenie nerušeného priebehu pojednávania, súd môže vykonať opatrenia potrebné na usmernenie správania prítomných osôb.

Podľa § 117 ods. 1 OSP platného v čase spáchania skutku, pojednávanie vedie predseda senátu, a to tak, aby prispel k spravodlivému rozhodnutiu, aby splnilo výchovný účel, aby prebiehalo dôstojne a nerušene. Robí vhodné opatrenia, aby zabezpečil splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov; dbá pritom aj na to, aby svedkovia, ktorí dosiaľ neboli vysluchnutí, neboli prítomní na pojednávaní.

Na základe hore uvedeného vykonaného dokazovania v zmysle citovanej právnej úpravy, senát dospel k záveru, že sudkyňa JUDr. A. svojím konaním, ktoré je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, porušila základné povinnosti sudcu, ktoré sú stanovené v § 30 ods. 2 písm. e) a ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach, keď v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie zavinené nedbala svojím správaním na to, aby jej nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná, ako aj nekonala pri svojom rozhodovaní na pojednávaní svedomito, keď neumožnila právnomu zástupcovi vyhotoviť zvukový záznam, čo bolo v rozpore s § 34 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z., ako aj s platnou judikatúrou Ústavného súdu SR. Ústavný súd SR už v roku 1996 vydal svoj nález II/ÚS/28/1996, v ktorom konštatoval, že každý občan má ústavné právo vyhl'adávať, prijímať a rozširovať informácie získané na verejnom zasadnutí všetkých štátnych orgánov SR. Štát preto nemôže občanove právo na prijímanie informácií obmedziť tak, že mu uloží formu, v ktorej si prijatú informáciu zaznamená bez ohľadu na to, či obmedzenie spočíva v požiadavke, aby prijatú informáciu uschoval technologickým médiom, alebo aby si ju uschoval do vlastnej pamäte. Každá osoba prítomná na pojednávaní teda môže prijímať informácie z toho istého zdroja viacerými spôsobmi. Je ponechané na rozhodnutí každého oprávneného subjektu, teda aj právneho zástupcu odporcu, v akej forme právo prijímať informácie uplatní, či si vyhotoví záznam písomne, či využije svoju pamäť alebo využije technické zariadenie určené na vyhotovenie zvukového záznamu. Tento nález je v podstate zakomponovaný aj do § 34 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach, keď sudca, ktorý vedie súdne pojednávanie, rozhoduje len o tom, či je možné v priebehu pojednávania uskutočňovať obrazové záznamy, obrazové prenosy alebo zvukové prenosy. Toto ustanovenie zákona teda dáva sudcovi právo rozhodovať o použití videotechniky

a v oblasti audiotechniky sa týka iba prenosov na diaľku (rozhlas, televízia), nie záznamov, ktoré sú uskutočnené prostredníctvom magnetofónu, prípadne mobilných telefónov, pokiaľ súčasne nie sú diaľkovo reprodukované. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR II/ÚS/34/2012 okresný súd ani nemá žiadnu právnu možnosť limitovať sťažovateľa v jeho práve vyhotoviť zvukový záznam, ako aj s právom disponovať s vyhotoveným zvukovým záznamom. Potom zodpovednosť v prípade porušenia práva právom chránených záujmov dotknutých osôb v dôsledku zverejnenia zvukového záznamu nesie ten, ktorý vyhotovoval zvukový záznam, nie súd.

Sudca by mohol obmedziť na pojednávaní právo účastníka konania zaznamenať si priebeh pojednávania len v prípade, ak by vyhotovenie zvukového záznamu rušilo priebeh pojednávania, prípadne by malo vplyv na dôstojnosť priebehu pojednávania. Súd v tomto smere musí poukázať na vykonané dokazovanie na ústnom pojednávaní, keď výpovede sudkyne, ako aj svedkov – právnych zástupcov žalobcu a žalovaného, ako aj zo zápisnice z pojednávania vyplýva, že sudkyňa nezistovala u právneho zástupcu žalovaného JUDr. E., akým spôsobom si chce vyhotovovať zvukový záznam. V dôsledku toho sudkyňa ani nemohla zhodnotiť, či vyhotovenie zvukového záznamu bude rušiť priebeh pojednávania. Bez toho, aby takúto otázku položila, rozhodla, že si právny zástupca žalovaného zvukový záznam nemôže vyhotoviť. Nie je rozhodujúce, či o vykonanie zvukového záznamu požiada účastník konania na začiatku alebo v priebehu súdneho pojednávania, na vyhotovenie zvukového záznamu má právo kedykoľvek počas pojednávania. Vzhľadom na to, v akom duchu prebiehalo pojednávanie, keď počas pojednávania právny zástupca žalovaného vzniesol námietky ohľadne protokolácie a vedenia súdneho konania, potom toto rozhodnutie sudkyne o tom, že si JUDr. E. nemôže vyhotoviť zvukový záznam, mohlo spochybniť nestrannosť sudkyne v tomto konaní. Sudkyňa preto svojím konaním naplnila skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, keď zavinene porušila povinnosti sudcu uvedené v § 30 ods. 2 písm. e), ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z..

Senát pri skúmaní závažnosti konania sudkyne prihliadol na okolnosti, ktoré predchádzali rozhodnutie sudkyne v tejto veci, ako aj na následok, ktorý sudkyňa svojím konaním spôsobila. Sudkyňa rozhodovala v napätej atmosfére, keď vznikali počas pojednávania konflikty medzi sudkyňou a právnym zástupcom žalovaného, týkali sa hlavne vedenia konania zo strany sudkyne, ohľadne protokolácie, prípadne prípadného odročenia

pojednávania a z dokazovania vyplynulo, že k tejto atmosfére prispel svojim podráždeným správaním aj právny zástupca žalovaného. Preto potom rozhodnutie sudkyne o tom, že právny zástupca žalovaného si nemôže vyhotoviť zvukový záznam, považuje senát za skratové rozhodnutie zo strany sudkyne, ktorá v okamihu svojho rozhodnutia dostatočne nezvážila následky svojho rozhodnutia. Senát preto v konaní sudkyne nezistil žiadne také závažné okolnosti, pre ktoré by bolo možné konštatovať zvýšenú škodlivosť jej konania a z toho dôvodu ju uznať vinnou zo závažného disciplinárneho previnenia. Senát pritom zohľadnil aj skutočnosť, že na ďalšom pojednávaní, sudkyňa na základe žiadosti právneho zástupcu žalovaného, umožnila už právnenmu zástupcovi, aby si vyhotovil zvukový záznam z pojednávania.

Senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia podľa § 117 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, prihliadol na rozsah a povahu porušenej povinnosti sudcu spôsob konania, následok a mieru zavinenia sudcu, ako aj osobu sudcu a okolnosti celého prípadu. Senát preto pri uložení druhu disciplinárneho opatrenia musel zobrať do úvahy aj skutočnosť, že sudkyňa vo veci rozhodovala ako funkčne mladá sudkyňa, ktorá bola vo funkcii jeden rok, toto malo vplyv aj na to, že neprofesionálne rozhodovala na pojednávaní, keď nezvládla napätú situáciu, ktorá bola medzi ňou a právnym zástupcom žalovaného, čo nakoniec viedlo k jej konaniu v rozpore s § 30 zákona č. 385/2000 Z. z. Keďže dodatočne sudkyňa svoje konanie sanovala, keď na budúcom pojednávaní umožnila právnenmu zástupcovi žalovaného vyhotoviť zvukový záznam, senát dospel k záveru, že v prípade sudkyne bude postačujúce uloženie disciplinárneho opatrenia – napomenutia, aj vzhľadom na to, že predmetný skutok sa stal už v roku 2014.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu **možno** podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte, včas podané odvolanie má odkladný účinok (§ 131 ods. 1 statusového zákona).

V Bratislave, dňa 10. novembra 2017

JUDr. Alica G á l o v á , v. r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová